

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἑσωτερικοῦ

Ετησίαι: λέβα 10.
Εξάμηνος " 6.

Ἐξωτερικοῦ

Ετησίαι φρ. 12.
Εξάμηνος " 7.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν,
διενεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς, καὶ γραμματίαι
τῆς Βουλγαρικῆς τραπεζῆς δι' ἐπιστολῆς
ἐπὶ συστάσει.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ 1, ΑΡ. 535.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α'. σελίδι ὁ στίχος 90 ἐκ
Ἐν τῇ β'. » » 80 »
Ἐν τῇ γ'. » » 60 »
Ἐν τῇ δ'. » » 40 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαι-
τεραὶ συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδηγὸν»
ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν
ἐπιστρέφονται.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 25 ἐκ.

Διὰ πᾶσαν αἰτησιν ἀπευθυντέον: —o— à la redaction du journal «Ὀδηγός» —

Ἐν Βάρνῃ 5 Ἰουνίου 1891.

Η ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ Η ΡΩΣΣΙΑ

Τὴν γνώμην τοῦ μεγάλου Βοναπάρτου περὶ τοῦ ἐκ Ρωσσίας ἀπειλουμένου κινδύνου διὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν οὐδεὶς σοβαρὸς ἄνθρωπος ἠμφισβήτησεν ὡς ἐνέχουσιν μεγάλην δόσιν ἀληθείας. Ἡδὴ αἰὼν παρέρχεται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἐκτὸς συμπτωματοτικῆς τινος ρήξεως μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων δυνάμεων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας, ὁ πανευρωπαϊκὸς πολιτικὸς κόσμος ἐὰν συνῆλθεν ἐν σώματι ὅπως συσχεθῇ περὶ μεγάλου τινος γεγονότος, ἔσχε πάντοτε ὡς ἀντικείμενον τὴν Ρωσσίαν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Εὐρώπην. Ἀπόδειξις τὸ συνέδριον τῶν Παρισίων τῷ 1856 καὶ ἐκεῖνο τοῦ 1878 ἐν Βερολίνῳ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πρὸ πάσης ἐνεργείας πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἐκ μέρους τοῦ κολοσσοῦ τοῦ Βορρᾶ, δυνάμεις τινὲς ἐφαίνοντο δορυφορεῖσθαι αὐτῷ, ἀλλ' ὅταν ἐπρόκειτο περὶ τῆς πραγματικῆς δράσεως καὶ αὐταὶ συνετάσσοντο πρὸς ἐκείνας αἰτίνας εἶχον ὡς πρόγραμμα τὴν παρακώλυσιν πάσης ἐν-Εὐρώπῃ ἐπεκτάσεως τοῦ μεγάλου ἔγκου τῶν Τζάρων. Ἡ Αὐστρία σωθεῖσα ὑπὸ τῶν Ρωσικῶν στρατιῶν τοῦ Νικολάου καὶ τὴν φιλίαν ὑποκρινόμενη, ἅμα τῇ καθόδῳ τῶν Ρώσων εἰς τὰς παραδουναβείους Ἡγεμονίας ἐλαβε στάσιν ἐχθρικήν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου. Τὸ αὐτὸ ἐπανελήφθη ἐν Βερολίνῳ τῷ 1878. Ἡ Γερμανία μεγαλυνθεῖσα τῇ ἡθικῇ συνδρομῇ τῆς Ρωσσίας, συντρίψασα χάριν τῆς στάσεως ἐκείνης τὴν Γαλλίαν, ἐφαίνετο κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου πρὸς τὴν Τουρκίαν ὡς ἐφεδρὸς αὐτῆς ἐπικούρος, ἐν τούτοις ὅποτε ἔπρεπε νὰ κανονισθῶσιν αἱ ἐπικαρπώσεις τῶν ὠφελειῶν αἰτίνας ὑπῆρξαν συνέπειαι τοῦ πολέμου ἐκείνου ἢ ψαλὶς τοῦ Βισμαρκ ἐλειτούργησεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ τὸ αἰσθανθῇ βαθέως καὶ τὸ πτωχὸν σαρκίον τοῦ πρίγκηπος Γκορτζακῶφ, ὅστις ἀπέθανεν ἐκ τῆς λύπης του. Γεγονότα σημαίνοντα ὅτι ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη αἰσθάνονται πληρέστατα ὅτι κοινὸν καὶ ζωτικὸν συμφέρον αὐτῶν εἶναι ὥστε ἡ Ρωσσία νὰ μὴ λαβῇ ἐν Εὐρώπῃ καταθλιπτικὴν ὑπεροχὴν. Ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος ἐν τούτοις ἦλθεν ὅπως συνταραξῇ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γενικὴν ἁρμονίαν, οἱ δὲ Γάλλοι ἐκ πνεύματος μίσους καὶ ἐκδικήσεως, λησμονήσαντες τὴν ἐσυμβούλευσιν αὐτοῖς ἄλλοτε ἢ λογιζομένη καὶ ψυχρὰ μελέτη τῶν οἰκείων συμφερόντων ἐκηρύχθησαν φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν Ρώσων. Οὐδεὶς ἐν τούτοις ἄγνοεῖ ὅτι τὰ αἰσθηματὰ ταῦτα εἶναι διαβατικά ὅσον καὶ βεβιασμένα, ἐφ' ὅσον δ' ὁ χρόνος, ὁ τὰ πάντα ἐπουλὼν παρέρχεται λογικώτερον διατυπῶνται καὶ ἐξυπηρετηθῶσιν τὰ ἐξωτερικὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας. Καὶ σήμερον δὲ παρ' αὐτοῖς ὑπάρχουσιν ἄνδρες ἐκ τῶν ἀρίστων οἱ ὅποιοι παρορῶντες τὰς προλήψεις τὰς ἐθνικὰς, καὶ ὑπὲρ τὰ πάθη ὑφούμενοι, συμβουλευούσιν εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτῶν ν' ἀκολουθήσωσι τὴν ὑπὸ τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἀνωτέρας ἀντιλήψεως ὑπαγορευομένην ὁδόν. Τελευταῖον μάλιστα ἄρθρον τι σοβαροῦ, ὅπερ καταχωροῦμεν κατωτέρω καὶ ὅπερ ἔδωκε χώραν εἰς τὰς ἀνωτέρω σκέψεις, ἐκίνησε τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον. Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Gil-Blas τῶν Παρισίων, ἀποδίδεται εἰς τὸν διάσημον Ἰούλιον Σίμωννα, ἡ τὸν ἄλλοτε ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Βαρθολωαῖ Σαιντ' Ἰλαίρ. Ἰδοὺ αὐτό:

«Ἡ τριπλῇ συμμαχία, λέγει, αὔριον ἔσται τετραπλῇ· εἶναι ζήτημα ἡμερῶν. Ἡ Ἀγγλία, ἡ μόνη δύναμις μετὰ τῆς ὁποίας θὰ ἡδυνάμεθα νὰ συμμα-

χῆσωμεν χωρὶς νὰ κατέλωμεν, πόρεται ὅπου τὸ συμφέρον αὐτῆς τὴν ὠθεῖ, καὶ τὸ συμφέρον τοῦτο εὐρῆται ἐν τῇ ἐνώσει αὐτῆς πρὸς τοὺς τρεῖς λαοὺς ὁλτινες ἀπεφάσισαν ν' ἀνακόψωσι τὰς ρωσικὰς προσπαθείας διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ κόσμου.

Διότι μὴν ἀπατάσθῃ; ἡ τριπλῇ συμμαχία εἶναι συγκεκοτημένη μᾶλλον κατὰ τῆς Ρωσσίας ἢ τῆς Γαλλίας. Ἐὰν δὲν ληφθῶσι μέτρα ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος θὰ γείνη λεία τῶν Τζάρων. Ὅλαι αἱ χώραι τοῦ παλαιοῦ κόσμου ἀπειλοῦνται. Οὐδὲν ὅθεν τὸ παράδοξον ὅπως ἀπὸ τοῦδε ὑψωθῇ πρόχωμα κατὰ τοῦ χειμάρρου τούτου.

Ἡ Γαλλία, σὰς τὸ ἐπαναλαμβάνω κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τῇ ἐπασχολήσει τῶν τεσσάρων δυνάμεων. Θὰ συμφωνήσῃ τι ἐὰν ἀνέλθετε εἰς τὰ προηγούμενα. Ἡ Ρωσσία νικηφόρος καὶ πρὸ τῶν θυρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ συνθήκην ἥτις τῇ δίδει τὸ βασίλειον τοῦ κόσμου, ἀφαιρεῖται ὅλα ταῦτα τὰ πλεονεκτήματα ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τοῦ Βισμαρκ, ὅστις μετὰ τοῦτο, ὑπογράφει μετὰ τῆς Αὐστρίας, συνθήκην συμμαχίας κατὰ τῆς Ρωσσίας, καὶ διαπραγματεύεται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετὰ τῆς προσχωρούσης Ἰταλίας. Οὐδαμῶς φοβοῦνται πόλεμον τῆς Γαλλίας κατὰ τῆς Ἰταλίας. Καὶ ἐν Ρώμῃ μόνον τὸν Τζάρον φοβοῦνται.

Ὁ εἰρημένος πολιτικὸς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἐὰν ἡ Γαλλία ὀφείλῃ νὰ ἡ σὺχος ἀπέναντι τῆς τετραπλῆς συμμαχίας λέγει: Ὁφείλομεν νὰ εἰμεθα ἡσυχοί. Ἐὰν μεινῶμεν οὐδέτεροι ἐν τῇ μονομαχίᾳ κατὰ τῆς Ρωσσίας, οὐδὲν ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν. Οὐδεὶς πλέον ἐμοῦ θρηνεῖ τὴν ἀπώλειαν τῶν Ἐπαρχιῶν μας, τοῦτο δὲ οὐχὶ ἀπὸ Σωβινισμοῦ ἀλλὰ διότι φρονῶ ὅτι αὐταὶ ἀπετέλουν κλειστὸν μεθόριον ἐνῷ σήμερον τὸ ἔχομεν ἀναπεπτασμένον. Ἐν τούτοις ὑπάρχει ἡθικὴ διὰ τοὺς λαοὺς, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἄτομα. Ἡ Γαλλία ἦν ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ εἶναι ἔτι ἡ κεφαλὴ τοῦ πολιτισμοῦ. Θὰ ἐπρόδιδε τὴν ἀποστολὴν τῆς ὑπερασπιζομένη τὴν Ρωσσίαν, χώραν βάρβαρον, τόσο ἀπομακρυσμένην ἡμῶν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις.

Μάλιστα. Ὑπάρχει δικαιοσύνη διὰ τὰ ἔθνη τιμωροῦσα ὅταν τὴν παραγνωρίζουν. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ αἰῶνος ἐτιμωρήθημεν ἐν Βατερλώ διὰ τὰ δεινὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἀπάσῃ διαπραχθέντα παρ' ἡμῶν. Ὁφείλομεν νὰ μὴ δώσωμεν εἰς τὸν Τζάρον τὰ μέσα ὅπως φέρεται ὡς ὁ Ναπολέων.

Ἡ δικαιοσύνη, τὸ καλὸν δίκαιον διατάσσει ἡμᾶς ὅπως μὴ συμμαχῶμεν τῇ Ρωσσίᾳ ἢς ὀθρίαιμος θὰ ἦτον ἡ ἀνακήρυξις τῆς βαρβαρότητος.

Τὶ θὰ ὠφελοῦμεθα προδίδοντες τοῦ πολιτισμοῦ; Ἐὰν τὰ Γαλλο-ρωσικὰ στρατεύματα ἡττῶντο, θὰ ἐπῆρχετο ὁ διαμελισμὸς ἡμῶν· θὰ μᾶς μετεχειρίζοντο ὡς τὴν Πολωνίαν. Ἐὰν ἐκ τούναντιον νικήσωμεν θὰ ἐλαμβάνομεν τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωραίνην ἴσως καὶ ὅλην τὴν ἀριστερὰν ὄχλην τοῦ Ρήνου, ἀλλὰ τότε θὰ μᾶς ἐπεβάλλετο μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰῶνων νὰ λαμβάνωμεν διαταγὰς ἐκ Πετροπόλεως δηλ. ἀπὸ τοὺς βαρβάρους.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

Ἡ ἀνακάλυψις τῆς «Πλόβδιφ»

Εὐρηκα! εὐρηκα! ἐκραύαζεν ὁ μέγας Ἀρχιμήδης ὅτε ἀνεκάλυψεν ἐν τῷ λουτρῶνι κατὰ τὴν παράδοσιν τὴν λύσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ τυράννου ἀνατεθέντος αὐτῷ προβλήματος· εὐρηκα φωνάζει καὶ ἡ συνάδελφος «Πλόβδιφ», εὐρηκα «ποῦ εἶνε ἡ εὐτυχία τῶν ἐθνῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου»! Εὐρηκα, λέγει τὴν εὐτυχίαν, τὴν ὁποίαν ἀγνοοῦσι Σέρβοι καὶ

Ἕλληνες, γινώσκει δὲ ἡ «Πλόβδιφ»! Σπουδαία, ἀρχεται λέγουσα ἐν πάσῃ σοβαρότητι καὶ ἐμβριθείᾳ, ἡ ἀπάντησις τῇ ἐρωτῇ «ποῦ ἔγκειται ἡ εὐτυχία τῶν ἐθνῶν τοῦ Αἴμου» ἥτις ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐθνῶν, ἀποδείξει δὲ τῆς τοιαύτης ἀγνοίας τῆς ἐαυτῶν εὐτυχίας εἶνε κατ' αὐτὴν τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἀναδιώσεως. Ἐπειτα ἀναγράφουσα φιλοσοφικὴν ἀρχὴν ὅτι οὐδὲν ἔθνος πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχίαν του διὰ τῆς δυστυχίας ἐτέρου ἔθνους πλήρης ἀπελπισίας ἀναφωνεῖ ὅτι δὲν ἀκολουθοῦσι τὴν ἀλήθειαν ταύτην τὰ ἔθνη, οὐδὲ τὰ τοῦ Αἴμου ἄρα (διότι περὶ αὐτῶν κυρίως φιλοσοφεῖ). Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀποκαλύψῃ ἡμῖν τὴν πηγὴν τῆς εὐτυχίας ἐρωτᾷ παραφορῶς τίνα ἀπέφερον καρπὸν αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἐλευθέρων τῆς χερσονήσου κρατῶν (ἥτοι Ἑλλήνων καὶ Σέρβων) ὅτε διεγράφοντο τὰ ὄρια τῆς ἐλευθέρου Βουλγαρίας; τίνα καρπὸν ἐπέφερον αἱ διαμαρτυρήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Σερβίας κατὰ τὸ 1885 ὅτε ἠνώθησαν ἡ βόρειος Βουλγαρία μετὰ τῆς Ἀνατ. Ρωμυλίας; καὶ ὁ σερβο-βουλγαρικὸς πόλεμος;

Ταῦτα πάντα προήλθον κατὰ τὴν συνάδελφον ἐκ τῆς ἀγνοίας τῆς πηγῆς τῆς εὐτυχίας τῶν ἐθνῶν τῆς χερσονήσου!

Ὅπως δὲ ἐπὶ μᾶλλον πείσῃ τοὺς ἀκροατὰς αὐτῆς ἐξάγει ἐκ τῆς φαρέτρας τῶν ἐπιχειρημάτων ὡς προσφατωτέρων τῶν λεγομένων ἀποδείξιν τὴν ἐν τῷ μακεδονικῷ ζητήματι πορείαν τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. Ἐξεδόθη, λέγει, τὸ ἀναγκαῖον ἔγγραφον τὸ ἐπιτρέπον τὴν ἀποστολὴν βουλγάρων ἀρχιερέων εἰς Μακεδονίαν. Τὸ ἀξιεπαινον τοῦτο διάδημα ἔδει μετὰ χαρᾶς νὰ ἐπικροτήσωσι τὰ λοιπὰ τῆς χερσον. ἔθνη καὶ συγχαρῶσιν εὐχρινῶς τοὺς βουλγάρους ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αὐτῶν προκοπῇ. Ἀλλ' ἀντὶ τούτων φωνασκίαι καὶ κραυγαὶ ἀπὸ Σερβίας καὶ Ἑλλάδος· ὁ Ἕλλην πατριάρχης παρητήθη, καὶ συλλαλητήρια διοργανοῦντο ἐν Βελιγραδίῳ ὅπως παρακωλύσωσι τὴν ὑπὸ ὀρθοσκευτικὴν ἔποψιν μικρὰν πρόδον τῆς Βουλγαρίας· τὰ πάντα προήλθον ἐκ τῆς ἀγνοίας τῆς εὐτυχίας τῶν ἐθνῶν τῆς χερσονήσου, διότι Σέρβια καὶ Ἑλλάς φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἡμετέρα δυστυχία εἶναι δι' αὐτὰς εὐτυχία. Ἀλλὰ τί ἐκέρδισαν ἐκ τῆς ἐν τῇ βερολινεῖᾳ συνθήκῃ συστάσεως βουλγ. ἡγεμονίας καὶ Ἀνατ. Ρωμυλίας ἢ τί χάνωσιν ἐκ τῆς ἐνώσεως ἀμφοτέρων τούτων εἰς ἐν; Οὐδὲν, οὐδὲν καὶ πάλιν οὐδὲν! Τὸ συμπέρασμα δὲ τούτων ἀπάντων εἶναι ὅτι τινὲς τῶν ἡμετέρων γειτόνων πράττουσιν τὸ ἐναντίον τοῦ πρακτεῦ, διότι δὲν γινώσκουσι ποῦ κρύπτεται ἡ εὐτυχία αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὅτι ἡ εὐτυχία τῶν ἐθνῶν τοῦ Αἴμου κρύπτεται ἐν τῇ εὐτυχίᾳ καὶ τῇ προδόφ τῶν γειτόνων αὐτοῦ διότι οὕτω μόνον θὰ δυνηθῶσι ν' ἀνυψώσωσι γενικὴν σημαίαν (περὶ τῆς μακαρίας βαλκανικῆς ὁμοσπονδίας λόγος) πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν γενικῶν συμφερόντων· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐκρίζουμένου τοῦ φθίνου καὶ τοῦ μίσους τοῦ ἐνὸς ἔθνους κατὰ τοῦ ἄλλου ὁ ἀνατελειωσιν ἡμέραι εὐτυχίας διὰ τὰ ἔθνη τῆς χερσονήσου.

Ἐν ἀντιθέσει τὸ βουλγ. ἔθνος πρὸ τῆς πολιτικῆς ἔτι αὐτοῦ ἀνεξαρτησίας μετὰ χαρᾶς ἀπεξεδέχετο καὶ τὴν ἐλαχίστην πρόδον τῶν Ρωμούνων, Ἑλλήνων καὶ Σέρβων, μετὰ δὲ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν κρατῶν τούτων ἡ χαρὰ τῶν βουλγάρων ὑπῆρξε μεγίστη καὶ λόγοι βουλγαρικοὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα τῶν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας αὐτῶν.

Ἐν τέλει ἡ συντετριμμένη συνάδελφος ἐποδύρεται καὶ λυπεῖται διατὶ νὰ μὴ ἐπικρατῇ τὸ πνεῦμα τὸ βασιλεῦον ἐπὶ τῶν βουλγάρων μὴ ζηλοτυπούντων

ἐπὶ τῇ ξένη προδῶ ἀλλὰ χαιρόντων εἰλικρινῶς ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἄνευ δὲ τῆς ἐπικρατήσεως τοιοῦτου πνεύματος ἔσται ὄνειρον ἢ ὁμοσπονδία τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου. "Ἐν τι ἀπαιτεῖται κατ' αὐτὴν ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀληθείας ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῆς χερσονήσου ὅτι ἡ εὐτυχία ἐκάστου αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐτυχίας τῶν γειτόνων του.

Σ. Ο. Συνέλθετε λοιπόν, ἔθνη τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου καὶ ἀσπάσθητε τὴν πολιτικὴν δογματικὴν τῆς φιλοσοφούσης «Πλόδιφ»!

* * *
Ἡ «Bulgarie» τῆς Σοφίας περιέχει ἐν τῷ φύλῳ αὐτῆς ἀπὸ 10 Ἰουλίου (ε.ν.) ἄρθρον τι ἐπὶ τῶν ἀποδομένων εἰς τὸν πρῶην Ἑλληνα πρωθυπουργὸν πολιτικῶν σχεδίων, ἄρθρον προδῆλως ὀφειλόμενον εἰς κάλαμον προσώπου ἀνωτέρου τῆς βουλγαρικῆς πρωτευούσης.

Ὁ ἀρθρογράφος δὲν εἶναι εἰς θέσιν λέγει νὰ γνωρίζῃ ἐὰν πραγματικῶς ὁ κ. Τρικούπης προέβη εἰς προτάσεις ἐν Σοφίᾳ ὡς διαδίδεται. Ἐν τούτοις αἱ προτάσεις αὗται ὅ' ἀπετέλουν σχέδιον ριζικῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, Θὰ ἐπρόκειτο οὔτε ὀλιγώτερον οὔτε περισσότερον ἢ περὶ ἀποπομπῆς εἰς Ἀσίαν τῶν Τούρκων.

Εἶναι λοιπὸν δυνατὴ ἡ συμμαχία Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Σερβίας; Δεύτερον εἶναι δυνατὴ ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐκδίωξις τῶν Τούρκων;

Οὐχί! ἀπαντᾷ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον εἰς τὴν πρῶτην ἐρώτησιν, ἐπομένως οὔτε λόγος δύναται νὰ γείνη περὶ τῆς δευτέρας. Κατὰ τὸν γράφοντα σύμπραξις μεταξὺ ἐλλήνων, βουλγάρων καὶ σέρβων εἶναι ἀδύνατος.

Οἱ Ἕλληνες, λέγει, εἶναι οἱ ἄσπονδοι ἡμῶν ἐχθροί. Εἶναι οἱ πλέον ἐχθρικοῦς διατεθειμένοι κατὰ παντὸς βουλγαρικοῦ, πρὸς τοῦτο δὲ χρῶνται παντοίων μέσων.

Οἱ Σέρβοι ἐπίσης εἶναι ἐχθροὶ ἡμῶν ἐπιζητοῦντες ἐπὶ τῶν ἡμετέρων χωρῶν νὰ ιδρύσωσι τὴν μεγάλην Σερβίαν τοῦ Δουσάν.

Οὔτε δὲ μεταξὺ Σέρβων καὶ Ἑλλήνων εἶνε δυνατὴ σύμπραξις. Ἀμφοτέρα τὰ μέρη ἐποφθαλμιῶσι τὸ αὐτὸ μερίδιον λείας, τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἐν τούτοις κρατοῦμεν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν τὸν μῦτον τῆς πρὸ τριετίας ἐπελθούσης μεταξὺ Σέρβων καὶ Ἑλλήνων συνεννοήσεως. Εἰς ἡμᾶς ἀπόκειται νὰ τὴν διαρρήξωμεν. Ἡ Τουρκία εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν Μακεδονίαν ὅπως συντηρήσῃ ἐκεῖ τὴν ἀρμονίαν μεταξὺ διαφόρων φυλῶν ἀμφισθητουσῶν ἀμοιβαίως τὴν ὑπεροχὴν. Οὕτω σκέπτονται ἐν Σοφίᾳ, γελῶσι δὲ μετὰς περὶ τοῦ ἐναντίου ιδέας τῶν Σέρβων καὶ Ἑλλήνων.

Συμπεραίνοντες λέγομεν: Κύριοι Ἕλληνες πρὶν ἢ σκεφθεῖτε περὶ τῆς μεθ' ἡμῶν συμπράξεως παύσατε ὄντες ἐχθροὶ ἡμῶν. Χωρὶς νὰ εἴμεθα γνωσταὶ τοῦ Ὁμήρου καὶ τοῦ Βιργιλίου, οἱ βούλγαροι ἐνθυμούμεθα καλῶς τὸν λόγιον: «Φόβου τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας!».

ΒΑΡΝΑΪΚΑ.

Παράτησις τοῦ μητροπολίτου ἡ μὴ ν — Μετὰ λύπης μεταδίδομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὅτι κατ' ἰδιαιτέρας ἐκ Κων]πόλεως εἰδήσεις τῇ

25 παρελθόντος μηνὸς ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς ἱεράς συνόδου Κων]πόλεως ἀνεγνωσθῇ ἐπιστολὴ δι' ἧς ὁ πρὸ τινων μηνῶν ἐκλεγείς μητροπολίτης Βάρνης κ. Ἀλέξανδρος, ὃν ἠρνήθη ἐκ τότε ν' ἀναγνωρίσῃ ἡ βουλγ. κυβερνήσις, ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τῆς λαχούσης αὐτῷ μητροπόλεως ἀμετάκλητον παραίτησιν «ἐνεκα ἰδιαιτέρων λόγων» ἦν καὶ ἀπεδέξατο ἡ Σύνοδος σκεπτομένη περὶ ἐκλογῆς καταλλήλου προσώπου πρὸς πληρῶσιν τῆς καὶ αὖθις χηρευσάσης μητροπόλεως Βάρνης.

Σ. "Ὅτε μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Α.Π. κατεκρίνομεν τὴν ἐκλογὴν πολλοὶ ἐκάκισαν ἡμᾶς, φύλλα δὲ τῆς Κων]πόλεως φωνασκοῦντα ἐχαράκτηρσαν ἡμᾶς ἀναξίως καὶ ἀσυνειδήτως ὡς καταπατοῦντες τὰ τῆς ἡμ. Ἐκκλησίας συμφέροντα. Πολλοὺ γε καὶ δεῖ! Ἡμεῖς ὅ,τι τότε ἐγράψαμεν ἐγράφομεν διότι ἐφρονοῦμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν λόγια καὶ ἐγινώσκομεν ποῦ θὰ κατέλγουν τὰ πράγματα καὶ ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη δυστυχῶς ἐπαληθεύσαμεν. Ἡδὴ τῇ μὲν μητρὶ Ἐκκλησίᾳ ἀπόκειται ἡ καταλλήλου προσώπου ἐκλογή, ἡμῖν δὲ τοῖς Βαρναίοις τὸ καθήκον ὅπως περιβάλλομεν τὸν νέον μητροπολίτην ἀπὸ κοινοῦ δι' ἀμερίστου ἀγάπης ἐκτιμῶντες τὰς περιστάσεις καὶ τὰ μικρὰ ἢ μεγάλα αὐτοῦ προσόντα ἐπ' ἀγαθῷ τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν κειμηλίων.

— Πρὸ δύο περὶπου ἐβδομάδων ἀνεχώρησεν ἐνταῦθα κατευθυνόμενος εἰς Ἑλλάδα χάριν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ ἐργασιῶν ὁ γνωστός τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ κ. Δ. Περρῆς μετὰ τοῦ ἐπιμελεστάτου καὶ εὐφρεστάτου αὐτοῦ υἱοῦ Δημητρίου. Κατὰ τὰς διαδιβαζομένας ἡμῖν ἐκ Κων]πόλεως πληροφορίας ἐπικυρουμένας καὶ ὑπὸ τῆς ἀξιόπιστου συναδέλφου «Ἐπιθεωρήσεως» ὁ κ. Περρῆς ἐγένετο θύμα κλοπῆς ἐν τῷ εἰς Ἀθήνας ἀποπλεύσαντι ἀτμοπλοίῳ «Ἐσπέρῳ», διότι ὁ ἐντιμος θαλαμηπῆλος (καμαρωτός) ἀφῆρσε τὸ χρηματοφυλάκιον αὐτοῦ περιέχον 13 λίρας τουρκικᾶς· ὁ δὲ πλοίαρχος τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς ὃν παρενέθη ὁ κ. Περρῆς εἶπε: «ἄλλοτε νὰ κρατῆς τὸ πουγγὶ σου ἀσφαλέστερον» — ἐν τοῖς θυλακίοις ἀναμφιδόλως τῶν καμαρωτῶν!

— Ἐν τῇ φιλοκαλῶς διακοσμηθείσῃ αἰθούσῃ τοῦ Α'. ἡμῶν Παρθεναγωγείου ἐγένετο, καθὰ προηγγελάμεν, ἡ κλήρωσις τοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν λαχείου πλεονάζοντος τοῦ ωραίου φύλου, παρόντων τοῦ Ἑλλήνος προξένου κ. Σούντια τοῦ ἀρχιγραμματέως τοῦ ἀπόντος νομάρχου κ. Ράεφ καὶ τοῦ ἐπόπου κ. Τσέρωφ. Πρὸ τῆς κληρώσεως προηγήθη ἡ λογοδοσία τοῦ προέδρου τῆς ἐφορίας κ. Σ. Κιτρινοπούλου ἐν ᾗ μετ' ἀφελείας καὶ στωμυλίας ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸ λῆξιν ἔτος· μετὰ σύντομον καὶ ἀνεπιτήδευτον προοίμιον ἐνθ' εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμεινωσιν οἱ ἀκροαταὶ ὅπως ἀκούσωσι μεγάλα τῆς ἐφορίας ἔργα, ἐπελήφθη τῶν σχολειακῶν ἡμῶν πραγμάτων ἐπικρίνας τὴν ἐνὶ ἐκάστῳ ἐκπαιδευτηρίῳ γενομένην ἐργασίαν· κατὰ τὸν κ. πρόεδρον ἡ ἐν τῷ Α'. παρθεναγωγείῳ γενομένη ἐργασία δὲν ἦν ὁμοία τῇ τοῦ παρελθόντος ἔτους διὰ τὴν ἑλλειψιν ἀρκούντος προσωπικοῦ, ἐντούτοις ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν εὐχάριστον· ἡ ἐν τῷ ἡμιγυμνασίῳ γενομένη ἐργασία ἦν μετρία ὑπὸ ὅλας τὰς ἐπὶψεις, ἂν δὲ πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ, ὡς λειτουργεῖ, καλλίτερον νὰ λείψῃ ἢ ἐν τῇ ἀστικῇ ἐργασίᾳ δὲν ἀνταπεκρίθη πρὸς τὰς προσδοκίας τῆς ἐφορίας, ὡς λόγον δὲ τῆς τοιαύτης

καταστάσεως τῆς σχολῆς θεωρεῖ τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἐφορίας κατάστασιν· τὸ Σουλίνειον παρθεναγωγεῖον, τὸ τῆς ἄνω συνοικίας καὶ τὸ τῆς αὐτῆς συνοικίας ἀρρεναγωγεῖον ἐξεπλήρωσαν πληρέστατα τὸν προορισμὸν αὐτῶν. "Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ οἰκονομικὸν κεφάλαιον ὁ κ. πρόεδρος μετὰ πολλὰς λεπτομερείας κατέληξεν εἰς τὸ λυπηρὸν συμπέρασμα ὅτι ὑπάρχει ἑλλειμμα 14 περὶπου χιλιάδων γροσίων.

Μετὰ τὴν κλήρωσιν ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀπολυτηρίων τοῖς ἀποφοίτοις τοῦ ἡμιγυμνασίου καὶ τοῦ Α'. Παρθεναγωγείου· καὶ τοῦ μὲν ἡμιγυμνασίου ἀπελύθησαν πέντε (πλὴν ἐνὸς ἀσθενούντος), ἐξ ὧν εἰς μὲν ἠρίστευσε κατὰ τε τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν διαγωγὴν, ὁ εὐφυὴς καὶ χρηστὸς νέος Ἀριστείδης Γ. Φωκᾶς ὃ καὶ συγχαίρομεν δημοσίᾳ, τρεῖς ἔλαβον τὸν βαθμὸν λίαν καλῶς ὁ Ἰωάν. Εὐσταθιάδης (σχεδὸν ἄριστα), ὁ Ἰ. Κορωναῖος καὶ Δ. Λαζαρίδης λαβόντες, πλὴν τοῦ πρώτου τυχόντος λίαν καλῆς καλὴν διαγωγὴν· εἰς δέ, ὁ Φ. Κουβελᾶς, σχεδὸν καλῶς· τοῦ δὲ Παρθεναγωγείου ἀπελύθησαν 21 μαθήτριά, μεταξὺ δὲ τῶν ἀριστευσασῶν καταλέγονται αἱ δεσποινίδες Μαρία Σαμιώτου, Μαρ. Ἰωάννου, Μ. Τράκογλου, Μαργαρίτα Τρανοῦ καὶ Πολύμνια Σταυρίδου.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπονομὴν τῶν ἀπολυτηρίων καὶ τὰς συνήθεις προσλαλιάς τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῆς διευθυντρίας ἐγένετο ἐν πλήρει τάξει ἡ ἐκκλήρωσις τοῦ λαχείου ἐκατὸν ἀριθμῶν λαχόντων διαφόρων ἐργον· χεῖρων πρὸς τοῦτο παρασκευασθέντων ὑπὸ τῶν μαθητρίων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆς διδασκαλίσης δ. Μαρίας· εἰς ἐπίμετρον τῆς ἐξαίρετου φιλοκαλίας καὶ λαμπρότητος τῆς αἰθούσης ὑπῆρχεν ἀνηρτημένη (πρὸς παρηγορίαν τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τυχόν ἐρώντων) ἡ ἐν Ἀθῆναις βραβευθεῖσα εἰκὼν τῆς δ. Κλ. Ἀσπριώτου ἧτις παριστῶσα τὴν ἐμμανῶς ἐρῶσαν Ἀριάδνην καθ' ἣν στιγμὴν ἀναχωρεῖ ὁ ἄπιστος ἐραστὴς ἐδωμήθη τῇ ἑλληνίδι κοινότητι.

— Φιλόπτωχος ἐλλ. Ἀδελφότης. Ἐτος περὶπου συμπληροῦται ἀφ' ὅτου φιλόμουσοι τινες κύριοι φιланθρωπῶν καὶ γενναίων ἐμπορούμενοι αἰσθημάτων ἐπλήρωσαν μέγα κενὸν ιδρύσαντες φιλοτίμως τὴν Φιλόπτωχον ἐλλ. Ἀδελφότητα, μετὰ τὰ ἐπίσημα δὲ διαβήματα ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τε τοῦ δημαρχείου καὶ τῆς κυβερνήσεως λειτουργεῖ καὶ προσήλθεν ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἐπικουρος ταῖς σχολικαῖς ἀνάγκαις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητρίων τῶν ἡμετ. ἐκπαιδευτηρίων. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον αὐτῆς ἀγγέλλον εἰς τὰ ἐν Βάρνῃ μέλη ὅτι μεθαύριον Δευτέραν περὶ τὴν 9 μ. μ. γενήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Α'. Παρθεναγωγείου ἡ γενικὴ σύνοδός τις ἐν ᾗ δοθήσεται λόγος τῶν πεπραγμένων γενήσονται δὲ καὶ ἐκλογαὶ τῶν νέων ἀρχῶν παρακαλεῖ αὐτὰ ὅπως τιμήσωσι τὴν συνεδρίαν καὶ συσχεθῶσι σπουδαίως καὶ ὀρίμως περὶ τῆς ἀδελφότητος διδόντα ὥθησιν μεγαλειτέραν καὶ συμβάλλοντα πρὸς εὐχεραστέραν αὐτῆς λειτουργίαν καὶ πρόδον. — Ἡ εἴσοδος ἔσται ὡς εἰκὸς ἐλευθέρα παντὶ φιλομούσῳ καὶ φιλοθεάμονι.

Ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις. — Ὁ δῆμαρχος τῆς ἡμετ. πόλεως κ. Κολώνης ἀνεχώρησεν εἰς Σοφίαν λαβὼν ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. — Μετὰ μικρὰν ἐνταῦθα διαμονὴν ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν Τρίτην εἰς Σιλιστρίαν ὁ συμπαθὴς καὶ καλλίστος ἡμῶν φίλος κ. Νικόλαος Τσαλκογλοῦς

(26) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «Ο Δ Η Σ Σ Ο Υ» (26)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ.

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τὸ καταγώγιον τῶν ληστῶν ἐν Σεννάγιᾳ.

(Συνέχεια).

— Ἐδῶκα, εἶπεν ὁ τυχοδιώκτης συμπληρώσας τὴν φράσιν, μόνον τὰ ἡμῖς αὐτοστιγμεί, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ὀφείλω νὰ πληρώσω αὐρίον. Πρέπει νὰ μοὶ δώσῃς ἀμέσως χρήματα, ἐὰν δὲν....

— Εἶναι ἀληθινὰ ὅσα λέγεις; ἠρώτησε μετὰ δισταγμοῦ ὁ Μακάρωφ.

— Ἐὰν δὲν πιστεύῃς ὑπάγε σὺ πρὸς συνάντησιν τοῦ ὑπαλλήλου.

— Ὅχι, εὐχαριστῶ· δὲν θέλω νὰ φαίνωμαι ὅτι

εἶμαι συνέταιρός σου. "Ὅσον διὰ τὰ χρήματα, ἰδοὺ, εἶπεν ὁ Μακάρωφ δοὺς αὐτῷ δέμα χρημάτων.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Τοδάρωφ, ὅστις εἶχεν ἀνοίξει τὸ δέμα ἔδειξε χρυσὰ τινὰ κερμάτια τῷ ἀρχαίῳ προδοτῇ Σερβούτ, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ὁποίου ἔλαμψαν καὶ λάγνως προσηλώθησαν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ.

— Χρυσός! ἀδελφε Τοδάρωφ· πρέπει νὰ μᾶς κεράσῃς! Δὲν ἔχει οὕτω φίλοι; εἶπεν ἀποταθείς πρὸς τοὺς περὶ αὐτόν.

— Ἀναμφιδόλως· τοῦλάχιστον φιάλας τινὰς βότκας, ἀπήντησάν τινες.

— Βότκαν! ἐγὼ θὰ σᾶς κεράσω καμπανίτην!

— Ζήτω ὁ Τοδάρωφ, ἀπήντησαν οἱ πλείστοι κλέπται.

— Τί εἶναι ὁ καμπανίτης; ζαχαρωτὸν ὑδωρὺ πετονθόρισάν τινες μεθ' ὧν καὶ ὁ πολὺς ληστής ὁ σύμβουλος καὶ ὀδηγὸς τοῦ ὅλου σωματείου. Ἐάν ζητῇς νὰ ἐξοδεύσῃς χρήματα πρέπει νὰ παραγγεῖλῃς σιᾶλας τινὰς σφέρες μεμιγμένον με ρούμιον· αὐτὸ τοῦλάχιστον τὸ πατὸν θὰ γαργαλίῃ τὸν λάφυργα.

— Πετροῦσα! ἀμέσως καμπανίτην, σφέρες καὶ ρούμιον! ἰδοὺ τὰ χρήματα.

Ἡ Πετροῦσα ἐνθαρρυνθεῖσα ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ χρυσοῦ ἔσπευσε πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς.

Ἐν τῷ μεταξύ δύο τῶν παικτῶν ἐλογομάχησαν, διότι ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ ισχνότερος καὶ μάλλον ἀνίσχυρος ὠνόμασε τὸν σύντροφόν του ληστὴν ὅστις ἀμέσως τὸν ἐρράπισε καὶ τὸν ἐρρίψε κατὰ γῆς.

Ἡρετισμένος μέχρι μανίας ὁ πεσὼν ἀνωρθώθη, σῦρει ἐκ τοῦ υποδήματος αὐτοῦ μακρὰν μάχαιραν καὶ τὴν βυθίζει μέχρι λαβίδος εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀντιπάλου, ὅστις καὶ ἔπεσε νεκρὸς χωρὶς νὰ ψελλίσῃ λέξιν.

— Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος! Τί ἐκάμες ἐκεῖ Ἀνδρέϊτς! φέρετε στάκτην νὰ χύσωμιν ὅπως μὴ λερώσωσι τὰ σανίδια.

— Ὑπάγε νὰ φέρῃς μίαν ἄμαξαν, εἶπεν ἔτερος πρὸς τὸν φονέα διὰ νὰ ξεφορτωθῶμεν τὸν φονευθέντα. Δύο ἐξ ἡμῶν θὰ τὸν κρατήσωμεν ὡς μέθυσον καὶ θὰ τὸν μεταφέρωμεν ἐκ τοῦ δωματίου καὶ ἐκ τῆς ἀμάξης, φθάσαντες δὲ πλησίον τῆς γεφύρας Κάλινκ

— Ἀφίκοντο αἱ δεσποινίδες Σουλτάνα Μάνου καὶ Σοφία Μαυροπούλου ἀποπερατώσασαι τὰς ἐαυτῶν σπουδὰς ἐν τοῖς Ζαφειρίοις Φιλιππουπόλεως.

Ἡ παρὰ ἡ γ ἡ σ ι ς. — Ὅσα ἐν τῷ 24 ἀριθμῷ περὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐγράψαμεν, κακοβούλως ἀπεδόθησαν ὑπὸ τινων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπόπτην (Финансовъ Чиновникъ) ὅπως παγιδευθῇ ἡ «Ὁδησσὸς» καὶ ἐναχθῇ εἰς δικήν ὡς ἐξυβρίσασα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀνώτερου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου τὴν βουλγ. κυβέρνησιν. Διακηρύττομεν λοιπὸν σήμερον ὅτι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν τότε γραφέντων δὲν προσεδάλομεν τὸν ἀνώτερον οἰκονομικὸν ἔφορον, ἀλλὰ τὸν ὠρισμένον οἰκονομικὸν (πῶς νὰ τὸν ὀνομάσωμεν) . . . πράκτορα διότι οὗτος καὶ οὐχὶ ἐκεῖνος περιφέρεται καὶ συλλέγει (ὡς ἐγγράγομεν τότε) τοὺς διαφόρους φόρους.

— Συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὑπόσχεσιν ἀρχομεθα ἀπὸ τοῦ πρόσχευος φύλλου τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων μελέτης καὶ κρίσεων τῆς «Ὁδησσού» ὑπὸ τὸν τίτλον «σχολειακά».

— Διὰ τῆς τελευταίας πρὸς τὴν ἡμετ ἐραν κοινότητα ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὁ ἐπόπτης τῶν σχολείων τῆς περιφέρειας Βάρνης ἐπιβάλλει τὴν εἰσαγωγὴν τῆς βουλγαρ. γλώσσης ἐν πάσαις ταῖς τάξεσιν, τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν ἐξαιρουμένων μόνον τῶν νηπιαγωγικῶν.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Βάρνῃ Ἑλλ. Σχολῆς.

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Τὸ εὐέλπι δὲ τοῦτο τῆς αὐστηρότητος καὶ τῆς πειθαρχίας ἀποτέλεσμα δέον νὰ πείθῃ ἐμέ τε καὶ πάντας τοὺς μετ' ἐμέ ὅτι ὁ ζήλος δύναται καὶ αὖθις ν' ἀνυψώσῃ τὴν ἑλλ. σχολὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς εὐκλειαν καὶ λαμπρότητα.

Τοιοῦτος ἐν συντόμῳ ὁ κατὰ τὸ λήξαν σχολι-ἔτος βίος τοῦ καταστήματος τοῦ ὁποῖου τὴν λειτουργίαν ἐνεπιστεύθη ὑπὸ τῆς Σ. ἐφορίας, ἥτις ὁμολογουμένως προσκαλουμένη συνέπραττε πάντοτε μετ' ἐμοῦ πρὸς διορθωσιν τῶν κακῶς κειμένων.

Πρὶν ἢ ὅμως καταστῆναι τὸν λόγον κατὰ καθήκον παρακαλῶ τὴν Σ. Ἐφορίαν ἐν ὀνόματι τῆς κοινωνίας α) ὅπως ἀποθεμένη τὴν πατρικὴν ἐπιείκειαν καὶ φιλοστοργίαν, ὡς ἀπέθετο τέως τὴν νόμιμον αὐτῆς ἐξουσίαν καὶ αὐστηρότητα, λάβῃ λίαν ἐγκαιρὰ καὶ δραστήρια μέτρα πρὸς βελτίωσιν τῆς ἑλλ. σχολῆς καὶ ἀναχαίτισιν τοῦ ρεύματος τῆς διαφθορᾶς τοῦ πολλοῦ λάθρα παρεισδύσαντος ἐν τῇ σχολῇ καὶ ὑψώσῃ οὕτω αὐτὴν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι ἐν τῇ αὐτῇ τε καὶ ἀλλὰ χ ο ὕ γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὑπελείφθη ἱκανὴ μερίς γονίμου καὶ παχείας γῆς, ἐφ' ἧς θαρρύντως καὶ τελεσφόρως οἱ μετ' ἡμᾶς (ἀπὸ τοῦ προσεχέως ἔσους ἔτους) θὰ σπεύρωσι τὸν καλλίκαρπον τῆς παιδείας καὶ τῆς χριστ. μορφώσεως σπόρον β') ὅπως συντάξῃ διαρκουσῶν τῶν διακοπῶν, καί περ περισπωμένη ὑπὸ πολλῶν σπουδαίων περισπασμῶν, νέον καὶ καταλλήλον ταῖς ὑφισταμέναις ἀνάγκαις κανονισμόν τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς ἑλλ. οὐχὶ καθεύδοντα ἀλλ' ἐφαρμοζόμενον καὶ ρυθμιζόμενον ἀκριβέστερον καὶ δικαιότερον τὰ καθήκοντα

τῶν μαθητῶν, τῶν διδασκάλων καὶ δὴ τῶν διευθυντῶν οἵτινες δέον ν' ἀναλάβωσι πλεον ἢ νῦν καθήκοντα καὶ περιφρουρῶνται ὑπὲρ νομίμων δικαιωμάτων, διότι ἄλλως ἀνάγκη ἢ διεύθυνσις νὰ ἐξαληφθῇ ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ λεξικοῦ καὶ ἀντικαταστήθῃ διὰ τῶν παρ' ἡμῶν ἐν χρήσει στασιμότητος καὶ ἀναρχίας γ') ὅπως συντάξῃ πρόγραμμα οὐχὶ ἡμερέσιον ἀλλὰ διαρκὲς βάσιν ἔχον διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους τὴν κλασικὴν ἀμα καὶ πρακτικὴν παιδείαν δ') ἐνισχύσῃ τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, διότι τότε μόνον οἱ ἀπόφοιτοι τῆς σχολῆς θὰ κατέχωσιν ἱκανὰ ἐφόδια διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον καὶ ε.) ὅπως ὀρίσῃ, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουσιν αἱ περιστάσεις μικρὸν τι ποσὸν ὑπὲρ τῆς μικρᾶς ἡμῶν βιβλιοθήκης, ὑπὲρ ἧς συνέλεξα ἱκανοὺς τόμους διαφόρων συγγραμμάτων, ἵνα οἱ ἐκάστοτε διδασκαλοὶ τῶν ἡμετ. ἐκπαιδευτηρίων μετὰ τῶν παρ' ἡμῶν λογίων θυσιάζοντες ὥρας τινὰς τῆς ἐαυτῶν σχολῆς παράγῃ φιλολογικὴν κίνησιν ὅλως παρ' ἡμῶν ἐλλείπουσαν καὶ στ') παρακολουθῇ τὴν πορείαν τῶν ἡμ. ἐκπαιδευτηρίων δι' ἰδίας ἐπιτροπῆς.

Καιρὸς ἤδη, Κύριοι, ὅπως ἀποδυθῶμεν εἰς τὸν ἱερὸν τῆς ἐξετάσεως ἀγῶνα.—

Ἐν Βάρνῃ τῇ 12 Ἰουνίου 1891.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Α.Β.Υ. ὁ ἐν Κάρλσβαδ τὰς διατριβὰς ποιῶν ἡγεμὼν Φερδινάνδος μετὰ τῶν ἄλλων ἐδέχθη αὐτόθι εἰς ἀκρόασιν καὶ τὸν Νομάρχην Βάρνης κ. ον Δράσωφ.

— Τῇ παρελούσῃ τετάρτῃ ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν παρέθηκεν ἐν Κάρλσβαδ γεῦμα τῷ βασιλεῖ Μιλάνῳ καὶ ἄλλοις ἀνωτέροις ὑπαλλήλοις τῆς Σερβίας καὶ Ρουμανίας.

— Ἐν αἱ ἐφημερίδες διέδωσαν τελευταῖον ὅτι ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος εὕρεται εἰς τὰς παραμονὰς τῶν γάμων τοῦ μετὰ τῆς ἀρχιδουκίσσης Μαρίας Δωροθέας τῆς Αὐστρίας Γαλλικὸν τι φύλλον δημοσιεύει τ' ἀκόλουθα περὶ τούτου :

«Ὁ Πάπας Λέων XIII ἔδωκε τὴν συναίνεσίν του εἰς τὸν γάμον τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου μετὰ τῆς ἀρχιδουκίσσης Μαρίας Δωροθέας, ἥτις συνέγραψε τὸν βίον τῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ὅστις ἐτυπώθη εἰς μικρὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων.

Ἡ ἀρχιδουκίσσα ἀπέστειλε τὴν φωτογραφίαν αὐτῆς πλαισιουμένην διὰ κοσμημάτων πρὸς τὸν κ. Σταμπουλόφ, ὅστις τῇ ἐδῶρκε λεύκωμα περιέχον διαφόρους ἀπόψεις τῆς Σοφίας καὶ δειγμάτων τῆς βουλγ. χλωρίδος».

Ὅλαι αἱ διαδόσεις αὗται εἶναι ἐπινοήσεις ἀβάσιμοι.

— Ὁ ἀνθηγεμὼν καὶ πρωθυπουργὸς κ. Σταμπουλόφ μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ ἀνεχώρησαν ἐκ Σοφίας μεταβαίνοντες εἰς Σιστόδιον, ἐκεῖθεν δ' Ὀρνοβον.

Ὁ διδάκτωρ Στάντσεφ, διευθυντὴς τοῦ μυστικοῦ γραφείου τοῦ ἡγεμόνος εὕρεται ἀπὸ τινων ἡμερῶν τὴν βουλγαρικὴν πρωτεύουσιν.

— Τελευταῖον τηλεγράφημα ἐκ Κων]πόλεως ἀγγέλλει ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐδέξατο εἰς ἀκρόασιν τὸν πράκτορα τῆς Βουλγαρίας κ. Βούλκοβιτς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν τῆς ἡγεμονίας κ. Νάτσε-

βιτς, ὅστις διαμένει αὐτόθι ἀπὸ τινων ἡμερῶν. Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι ἀποδίδουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν ταύτην κάποιαν σημασίαν, διότι ἀπὸ τῆς ἐκδιώξεως τοῦ Βάττεμπεργ πρώτῃν φορὰν γίνονται ἐπισήμως δεκτοὶ παρὰ τοῦ Σουλτάνου Βούλγαροι ὑπάλληλοι. Λέγουσιν ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Ρωσίας θελεῖ προβῇ εἰς παραστάσεις ἐπὶ τούτῳ προσθέτουσι δ' ὅτι ἡ ἐπίσκεψις ἦν τὴν ἐπισύσαν ἕκαμεν ὁ πρῶτος διερχομῆς τῆς Πρεσβείας Ἰβάνωφ εἰς τὸν μεγάλον Βεζύρην καὶ τὸν Σαῖδ πασσᾶν συνέχεται πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο. Δύσκολος ἐν τούτοις ἡ ἐξακριβωσις τῶν θρυλλων τούτων.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ. — Ἐπερὶ σκάνδαλον ἐν τῇ ρουμανικῇ βουλῇ, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι βουλευταὶ Ρουμουνοὶ εἶναι ξένοι ὑπὴκοοι.

Πρόκειται περὶ τοῦ δημάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Πιτέστι καὶ τοῦ βουλευτοῦ αὐτῆς κ. Ἀγαθωνος Βασιλείου. Εἶναι ἄνθρωπος Ἕλλην τὸ γένος οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπηκοότητα. Τοῦτο δὲν τὸν ἐμπόδισεν ὅπως νομοθετῇ ἐν Ρουμανίᾳ καὶ διδῇ τὴν ψήφον του προκειμένου μερὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ρουμανίας. Ἀλλὰ συνέβη νὰ ἦναι ὑπουργικὸς καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸν ἀπεκάλυψαν.

Ἡ «Ρουμανικὴ Ἐλευθερία» Βρατιανικὸν ὄργανον, καταχωρίζει ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλλ. πρεσβείας, ἐξ οὗ ἐξάγεται ὅτι ὁ Ἀγαθὼν Βασιλείου εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρώα τῶν ἑλλ. ὑπηκόων καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσατο ὡν τοιοῦτος. Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες λοιπὸν μαίνονται κραυγάζουσαι : Ἐξω τὸν Γραικὸν ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δημαρχείου Πιτεστίου! Ἀριστούργημα. — Οἱ ρουμουνοὶ βουλευταὶ μετέφεραν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου εἰς τὰς τριόδους τὸ στάδιον τῶν συμπολοκῶν.

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐνθυμοῦνται τὰ ἐν μέσῳ τῆς συνεδριάσεως ἐν τῇ ρουμουνικῇ βουλῇ μετὰ τῶν πλειόνων βουλευτῶν ἀνταλλαγέντα ξυλοκοπήματα καὶ γρονθοκοπήματα. Ἦρως τις ἐξ αὐτῶν ὁ βουλευτῆς Ποποβίτς (ἄλλοτε ὑπάλληλος τοῦ σιδηροδρόμου ἐκδιωχθεὶς λόγῳ καταχρήσεων) συνηντήθη προχθὲς Τετάρτῃ μετὰ τινων ἄλλων βουλευτῶν ἐν τῷ περιπάτῳ τοῦ Βουκουρεστίου. Τὸν ἐν τῷ ὀχλήματι διερχόμενον Ποποβίτς οἱ ἕτεροι ὕδρυσαν, ἡγήρθη φιλονεικία, ὁ δὲ Ποποβίτς ἔσυρε τὸ ρεβολβέρ του καὶ ἐπυροδόλησε κατὰ τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν Βίκτωρος Λέκα ὅστις ἐπληγώθη τὸν μηρὸν. Οἱ φίλοι του ἔσυραν ἐπίσης τὰ πολυκροτα καὶ ἐπυροδόλησαν κατὰ τοῦ Ποποβίτς ὃν ἐπληγώσεν εἰς τὸ ὠτίον καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος

Καὶ αὐτὰ γίνονται παρὰ τῶν Βλάχων, οἵτινες κατὰ τὸ λέγειν τῶν ἐφημερίδων τῶν δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς Ὀμοσπονδίαν, μετὰ λαῶν διατελούντων ἔτι εἰς βαθμὸν πολιτισμοῦ λίαν μεμαχρυσμένον ἐκείνου εἰς ὃν προήχθησαν αἱ ἐκεῖθεν τοῦ Δουναβέως ἀπόγονοι τῶν ἀποίκων τοῦ Τραϊανού.

ΤΟΡΚΙΑ. — Ἡ «Ταρχ» ὡς ἐγράφομεν συνεβούλευσε τοὺς Ἕλληνας ὅπως μὴ παραγγείλωσι πολεμικὰ σκαφη. Ἡ τοιαύτη αὐτῆς συμβουλὴ ἐκίνησε τὴν χλεύην καὶ αὐτῶν τῶν ξένων ἐφημερίδων οὕτω δὲ ἡ «Γενικὴ Ἐφημερίς» γράφει : «οἱ ἐν Ἀθήναις δι-

θὰ τὸν σπρώξωμεν εἰς τὴν Φοντάγκαν καὶ θὰ παρασυρῇ εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐδεὶς πρέπει νὰ λυπῇται τοιοῦτο σκυλί, τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν συντρόφον τὴν μερίδα, ὅπως ἕκαμεν ὅταν ἐφονεύσαμεν τὸν ἐκ Καστρώμας ἔμπορον ἐπὶ τοῦ Νέβα καὶ τὸν ἐρρίψαμεν κατόπιν ἐπὶ τῶν ρηγματῶν τοῦ πάγου. Τότε αὐτὸς ἦτον ἀμαξηλάτης, ἀλλ' ἐνόσω ἐγὼ ἔσυρον τὸν ἔμπορον ἐπὶ τοῦ πάγου ὅπως τὸν ρίψωμεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος αὐτὸ τὸ σκυλί ἐδραπέτευσεν μετὰ τοῦ χρηματοφυλακίου, τοῦ ὠρολογίου καὶ τῆς χρυσοῦς ἀλύσεως τοῦ φρονευνέντος. Ὅταν δὲ τὸν ἐπανεύρον μοὶ εἶπεν ὅτι ἐντὸς τοῦ χρηματοφυλακίου ὑπῆρχον δέκα ρούβλια.

Αὗται ἦσαν αἱ μόναι λέξεις διὰ τῶν ὁποίων ἐπλεξαν τὸν ἐπικτήδειον τοῦ συντρόφου τινος.

Ἐν τῷ μετὰξὺ ἐφθασεν ἡ ἀμαξία τότε δύο ἐκ τῶν γενναϊτέρων κακούργων ἤρπασαν τὸν φρονευνέντα ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ ἐξήλθον τοῦ δωματίου παραπαίοντες ὡς νὰ ἦσαν τρεῖς μεθυσμένοι.

— Τροφίμιτς, ποῦ ἔμεινεν ὁ καμπανίτης ; σήμερον ἐγὼ πίνω μόνον καμπανίτην!

— Μήπως ἐκλεψες Ἑβραϊὸν τινα ἔμπορον καὶ εἶσαι τὸσον ἀφρηρημένος ; ἠρώτησεν εἰς ἐκ τῶν συντρόφων.

— Τὸ ἐβραϊκὸν αἷμα οὐδέποτε θὰ κοκκινήσῃ τὴν μάχαιράν μου, τοὺς συντρίβῳ ὡς συντρίβω τὴν φιάλην αὐτὴν εἶπε συντρίψας διὰ τῶν ποδῶν τὴν κενὴν φιάλην. Πίνω σήμερον, διότι αὖριον πρέπει νὰ εἶμαι νηφάλιος. Σήμερον δὲν ἔχω χρήματα, ἀλλ' ὀλίγον σκοτίζομαι. Ὁ Τροφίμιτς δίδει ἐπὶ πιστώσει ἢ δὲν ἔχω πιστώσιν, Τροφίμιτς ;

— Ἀναμφιβόλως, ἀναμφιβόλως, Ἀνδρέα Περφίλιτς, ἀπῆντησεν ὁ παλαιὸς οἰνοπώλης μετὰ ἐδαφιαίας ὑποκλίσεως, διότι ἐγίνωσκεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ παῖζῃ τις μετὰ τὸν ἀρχαῖον ἐκεῖνον κλέπτην. Ἡμέραν τινὰ ἐλύπησε αὐτὸν καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἀπωλέσῃ τὴν κεφαλὴν, διότι ὁ Περφίλιτς τὸν ἐκτύπησε κατὰ κεφαλῆς μετὰ τοσαύτης δυνάμεως ὥστε μόνον κεφαλὴ τοῦ Τροφίμιτς ἦτο δυνατόν ν' ἀντιστῇ.

— Ἀλλὰ δὲν μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐρωτήσω διατι αὖριον ὀφείλεις νὰ εἶσαι νηφάλιος ; ἠρώτησε πανούργως ὁ Τροφίμιτς προνοήσας ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ὑπὸ τινος.

— Ὅστις ζητεῖ νὰ μάθῃ ὅλα ἐκεῖνος ὀργήγγορα γηράσκει, ἀγαπητέ μοι Τροφίμιτς. Αὐτὸ εἶναι ἰδική μου ἐργασία, ἀπῆντησεν ὁ κλέπτης.

— Μὴ ἐξάπτεσαι τὸσον πολὺ, Ἀνδρέα Περφίλιτς, ἐγὼ ἤθελα . . .

— Νὰ μᾶς πωλήσῃς εἰς τοὺς κόρακας. Ἐγὼ πρὸ πολλοῦ γνωρίζω ὅτι σὺ ληστεύεις τὰ χρήματά μας διὰ νὰ μᾶς πωλήσῃς κατόπιν εἰς τοὺς κόρακας. Ἐχω ἀνάγκην ἐνὸς κατασκόπου καὶ ἐνὸς τυχοδιώκτου. Πρέπει νὰ συννενοηθῶ μετὰ τοῦ Μακάρωφ καὶ τοῦ Σεβδούτ.

— Χαμηλότερα, εἶπεν ὁ Μακάρωφ, διότι καὶ οἱ τοῖχοι ἔχουσιν ὦτα.

— Οὐχὶ ὅμως καὶ ἐνταῦθα. Προδοτικὰ ὦτα ἐνταῦθα ἔχει ὁ ἀρχαῖος διάβολος Τροφίμιτς καὶ ὁ σύντροφός του Πετρούσα· ἀλλὰ ἡμέραν τινὰ θὰ τοὺς διορθώσω. Λάβε τὸ ποτήριον τοῦτο καὶ ἀκούσον. Ἡ ὑπόθεσις εἶναι σπουδαία. Σὺ δὲ Σεβδούτ, πρέπει νὰ . . . καὶ τῷ εἶπε λέξεις τινὰς εἰς τὸ οὐς.

(Ἀκολουθεῖ).

καιοῦνται ὅπως συμβουλευσῶσι τὴν Πύλιν νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὰς ἑαυτῆς ὑποθέσεις· κράτος τοῦ ὁποίου οἱ πιστωταὶ φυλλάτουν ἀπὸ πολλοῦ τὰ τοκομερίδια ἀνεξόφλητα δὲν δικαιούται νὰ προβάλλῃ εἰς ἕτερον κράτος τὸ ἐν τῷ ἑαυτοῦ προϋπολισμῷ ἑλλειμμα· ἄφρῳ ἡ Πύλη παρὰ τὸν σωρὸν τῶν τοκομεριδίων εὐρίσκει δάνειον πρὸς παραγγελίαν τηλεβόλων Κροῦπ καὶ ὀπλων, περιτταὶ καὶ ἀνεπιτυχεῖς εἶναι αἱ κατὰ τῆς Ἑλλάδος μεμφιμοιρίαι, διότι παρήγγειλε θωρηκτὰ τινὰ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΤΖΑΡΟΣ.

Κατὰ τὰ ἐκ Βερολίνου τηλεγραφήματα ψυχρότης ἐπῆλθε μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας καὶ τοῦ ρώσου αὐτοκράτορος. Λέγεται ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀπηύθυνεν ἡ ἦτο διατεθειμένος ν' ἀπευθύνῃ παραστάσεις πρὸς τὸν Τζάρον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς καταδιώξεως τῶν Ἰουδαίων. Ὁ Τζάρος δυσηρεστήθη σφόδρα ἐπὶ τῇ ἀναμίζει ταύτῃ τοῦ πενθεροῦ του εἰς ζητήματα ὅλως ἐσωτερικὰ τοῦ κράτους του. Τούτου ἕνεκα ὁ ρώσος αὐτοκράτωρ παρητήθη τῆς ιδέας νὰ ἐορτάσῃ ἐν Κοπεγχάγῃ τοὺς ἀργυροὺς γάμους του. Εἶναι μάλιστα ἄγνωστον, ἐὰν ὡς συνήθως διέλθῃ τὴν θερινὴν περίοδον ἐν Δανιμαρκίᾳ. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ὁ Δανὸς βασιλεὺς, ὀλιγωτερον βέβαιος περὶ τῆς ρωσικῆς φιλίας σεμνύνεται σήμερον πλέον παρὰ ποτε ἄκρας συνέσεως εἰς ὅτι ἀποβλέπει τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν τριπλὴν συμμαχίαν. Διὰ τοῦτο, λέγουσιν, ἐδράδυνε τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς Κοπεγχάγην ἐνθα εὐρίσκεται ὁ γαλλικὸς στόλος.

ΤΟ ΙΟΥΔΑΪΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Ἡ ἐκ Ῥωσσίας ἐξοδος τῶν ἐβραίων ἀρχεται λαμβάνουσα μεγάλας διαστάσεις· ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν παρέμβασιν τῶν ἐκατομμυριούχων ἐβραίων Βρόδοκι καὶ Δρέϊφους, οἵτινες ὠργάνωσαν εἰδικὰς ἐπιτροπὰς εἰς πλείστας πόλεις, ἡ μετοικεσία αὕτη γίνεται κατὰ τρόπον κανονικὸν καὶ μὴ κατεσπυσμένον.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας ἐν Σμόρλενσκ προσέκαλεσε τοὺς ἐβραίους κατοίκους νὰ καταλίπωσι τὴν πόλιν ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ ἀσπασθῶσι τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν. Ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐβραῖοι συνήλθον ἐν τῇ συναγωγῇ πρὸς σύσκεψιν. Ὁ Ῥαββίνος ἐξώρκισεν αὐτοὺς νὰ μείνωσι πιστοὶ εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των. Πάντες ἐπώλησαν τὴν ἀκίνητον περιουσίαν καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν μετέλλαξε θρήσκευμα. Ἡ ἐξοδὸς των προστατεύεται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς κυβερνήσεως, μόνον ὁ κ. Ποπεδονόσσεφ φαίνεται ἀντίθετος εἰς τὴν κίνησιν ταύτην καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ βαρῶνου Χίρς. Ὁ εἰρημένος πρόεδρος τῆς ἀγίας Συνόδου φρονεῖ ὅτι ἤθελεν εἶναι προτιμωτέρα ἡ βάπτισις τῶν ἐβραίων καὶ ἡ ἐγκατασπορὰ αὐτῶν εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας, ἔστω καὶ εἰς Σιβηρίαν.

Εἰδήσεις.

— Κατ' ἰδιαιτέρας ἐκ Μοριεμβάδ εἰδήσεις τῶν «Συλλόγων» ὁ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Τρικoupῆς κατέλυσε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Klinger, οἱ δὲ οὐχὶ αὐτόθι ἑλληγες σπεύδουσιν ὅπως ἰδῶσιν αὐτόν, δυσφοροῦσι δὲ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀναγνωρίσωσιν μετὰ τοῦ πλήθους, εἰ καὶ οὗτος διαμένει κατ' οἶκον ἐργαζόμενος, ὡς ὁμολογοῦσιν οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτόν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς θεραπείας αὐτοῦ ὁ ἀπέλθῃ εἰς Ἀγγλίαν ὅπου ἐπιστρέφωσι εἰς Ἑλλάδα θὰ μεταβῇ διὰ Βουκουρεστίου.

— Διαψεύδεται τηλεγραφικῶς ἡ φήμη περὶ συναντήσεως τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ναυαλίας.

— Ἡ ἐπὶ τῶν τελωνείων ἐπιτροπὴ τῆς Γαλλίας σκοπεῖ νὰ ἐπιβάλῃ φόρον κατὰ τῶν σταφιδῶν τῶν χρησιμευσῶν εἰς οἶνον· ἀλλ' ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» διαμαρτύρεται κατὰ τῆς τοιαύτης σκέψεως ἐκφράζουσα ἐν τέλει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ βουλὴ θὰ κατανοήσῃ ὅτι μεγάλως θὰ βλαβῇ ἐκ τῆς μελετουμένης σκέψεως τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐμπόριον τῆς Γαλλίας.

— Ἐν Χαλεπίῳ πέντε ἄτομα ἀπέθανον ἐκ χολέρας.

— Ἐν Βιέννῃ ἐτελέσθη ἡ καθέλκυσις τοῦ νέου μεγάλου ἰταλικοῦ θωρηκτοῦ «Σικελία» ἔχοντος μῆκος

122 μέτρων. Παρῆσαν ὁ βασιλεὺς, οἱ πρίγκηπες καὶ 15 προσκεκλημένοι.

— Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐπένευσε τῷ πρωθυπουργῷ Ρουδίνῳ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ ἀγίου Στεφάνου.

ΕΛΛΑΣ

— Ἑλλήν. μεγαλοδοσίαι. Ἐγένετο ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου τῶν Ἑλλήνων κτημάτων ἐν Θεσσαλονίκῃ τῶν ἀνεγειρομένων ἀναλώμασι τοῦ κ. Συγγροῦ. — Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολιτικοῦ πράκτορος ὁ αὐτόθι φιλόπατρις ὁμογενὴς κ. Θεοχ. Δημητρίου ὁ ἀνεγέρη μεγαλοπρεπὲς πολιτικὸν πρακτορεῖον διὰ δαπάνης 6000 λιρῶν.

— Προσεχῶς θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς κεντρικωτέρας τουρκικὰς πόλεις ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Ἑλλ. Προξενίων κ. Σακελλαρόπουλος ὅπως συσχεφθῇ μετὰ τῶν ὁμογενῶν περὶ ἰδρύσεως ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων πρὸς ἐπαύξησιν τῆς ἐμπορικῆς τῆς Ἑλλάδος κινήσεως.

— Καθὰ τηλεγραφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ διαδόχου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας εἰς τὴν εἰδημένην πόλιν, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀνεχώρησε διὰ Πατρῶν εἰς Βρινδῆσιον κατευθυνόμενος εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ λούτρα τῶν Aix-les-Bains.

— Ἐν νοτιῇ Αὐστραλίᾳ εἰς ἐκ τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν ἐμπόρων διωρίσθη ὑπὸ τῆς ἑλλήν. κυβερνήσεως πρόξενος· ὅστις πεποιθήμενος ὅτι ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς τιμησάσης αὐτὸν πατρίδος.

— Τὸ πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἐψήφισε δέκα χιλιάδας φράγκων πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Σέρβων φοιτητῶν, ἀντιπροσωπεῖα δὲ μετὰ τοῦ πρυτάνεως θὰ συναντήσωσιν αὐτοὺς παρὰ τὸ Σύνδιον.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἐφημερίδος» κατεδικάσθη εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν εἰς χιλίων δραχμῶν πρόστιμον ἐνῷ ὁ συντάκτης αὐτῆς εἰς 7 μηνῶν φυλάκισιν καὶ 500 δραχμῶν πρόστιμον διὰ τὴν γνωστήν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας ὕβριν.

— Ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ ἐξ 62 ἀνδρῶν καταστατικὸν τῆς ἀνωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνική, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶνε ἡ ἀναδοχὴ παντὸς ἐξιδους ἀσφαλικῶν ἐν Ἑλλάδι τέως τῷ ἐξωτερικῷ. Τὸ κεφάλαιον ἀνέρχεται εἰς 8 ἑκατεμ.

— Ὁλόκληρος ὁ ἐν Μεσογείῳ ἀγγλικὸς στόλος ἀποτελούμενος ἐκ 16 περίπου θωρηκτῶν θὰ συγκεντρωθῇ ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἰούδας.

— Ὁ λοχαγὸς κ. Γερογιάννης ἀνεκάλυψε μνηχάνημα δι' οὗ ἡ σκόπευσις γίνεται ἀκριβεστάτῃ καὶ εὐκολύνεται ἡ βολή.

— Ἡ γυράσθη ἱκανὴ ποσότης βαμβακοπυρίτιδος χρησιμευούσης διὰ τὰ φυσίγρια τῶν αὐτοκινήτων τοπιλλῶν ὡς καὶ διάφορα ἐργαλεῖα διὰ τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν συστημάτων τῶν τοπιλλοδόλων.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν πρὸς ἐνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἐν τοῖς συνόροις πεσόντων κατὰ τὸ 1886 ἀπεφάσισε ν' ἀνεγείρῃ μνημεῖον εἰς τὴν θέσιν Μάτι.

— Ἐνώπιον ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου κ. Βάσων ἐξετελέσθησαν ἐν τῷ πολυγώνῳ δυκιμαστικὰ πυρὰ μεγάλης ὀκλής.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

— Πολλὰ εὐρωπαϊκὰ ἐφημερίδες ὅπως μειώσωσι τὴν γενναιότητα τοῦ ἡμετέρου βασιλέπαιδος Γεωργίου διημφησθήτησαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ σωτηρίαν τοῦ Ρώσου διαδόχου· εἰς ἀνατροπὴν τούτων ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς «Πρωίας» περικοπὴν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἡγεμονίδου ἣν ἀπέστειλεν οὗτος τῷ σεπτῷ αὐτοῦ πατρί.

«... Μετὰ τὸ πρόγευτα κατελίπομεν τὴν οἰκίαν τοῦ διοικητοῦ περὶ ὥραν 1 1/2 μ. μ. ἵνα ἐπανέλθωμεν εἰς Κιότο. Ἀλλ' ἐνῷ ἐκάμπομεν τὴν στενὴν ὁδόν, σημαιοστόλιστον καὶ βριθουσάν λαόν, ἐγὼ δ' ἐστρεφον δεξιά καὶ ριστερὰ τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ βλέπω τὰ πλήθη αἵφνης κραυγὴ πρὸ ἑμοῦ μὲ ἐξέπληξε στρέψας δὲ τὴν κεφαλὴν εἶδον ἀστυνομικὸν κλητῆρα κτυποῦντα τὸν διάδοχον εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ μεγάλου ξίφους, ὅπερ ἐκράτει διὰ τῶν δύο χειρῶν. Ὁ διάδοχος εὐθὺς ὡς ἐκτυπήθη ἐπήδησεν ἐκ τοῦ ὄχηματιοῦ του· ἀλλ' ὁ κλητῆρ ἔτρεχεν ὀπισθὲν του, τὸ

ἡαῖμα ἔρρεεν κρουνηδὸν ἐκ τοῦ προσώπου Του.

Καὶ ἐγὼ δ' εὐθὺς ὡς εἶδον ταῦτα, ἐπήδησα ὡσαύτως ἐκ τοῦ ὀχηματίου μου καὶ ἐδραμνμὲ τὴν ράβδον ἀνὰ χεῖρας ἐπισθεν τοῦ κλητῆρος, ὅστις εὐρίσκετο εἰς ἀπόστασιν δέκα πέντε βημάτων πρὸ ἑμοῦ. Ὁ Διάδοχος εἰσῆλθεν ἐντὸς ἐργαστηρίου ἀλλ' ἐξῆλθεν αὖθις, τοῦτο δ' ἔδωκε καὶ τὸν κλητῆρα νὰ τὸν πλησιάσῃ· ἀλλὰ τότε δόξα τῷ Θεῷ εἶχον φθάσει τὸν κλητῆρα καὶ ἤμην πλέον ὀπισθεν αὐτοῦ, ὅταν δ' αὐτός ὤψωσε τὸ ξίφος διὰ νὰ κτυπήσῃ καὶ πάλιν τὸν διάδοχον, κατέφερα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κτύπημα τὸ ὅποσον βεβαίως δὲν θὰ εἶχε λάβει ἄλλοτε. Καὶ ἐστράφη μὲν τότε ὁ κλητῆρ κατ' ἑμοῦ, ἀλλ' ἔπεσε συγχρόνως κατὰ γῆς λιπόθυμος. Τότε ἐφθασαν καὶ οἱ δύο ἰάπωνες, οἱ σύροντες τὰ «ὄχηματῖα ἑμοῦ καὶ τοῦ Διαδόχου, καὶ ὁ μὲν ἔλαβε τοῦτον ἀπὸ τοὺς πόδας, ὁ δὲ ἕτερος λαβὼν τὸ ξίφος, τὸ ὅποσον εἶχε πέσει ἀπὸ τῶν χειρῶν του κατὰ τὴν πτώσιν του ἐπλήγγωσεν αὐτόν δι' αὐτοῦ εἰς τὸν τράχηλον.

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἐγένοντο μετὰ τοσαύτης ταχύτητος, ὥστε οἱ ὀπισθεν ἡμῶν ἐρχόμενοι οὐδενὸς ἀντελήφθησαν. Τότε ἤγειρα τὸν διάδοχον, ὅστις ἔκειτο καὶ ἔφερον αὐτὸν παράμερα, ἐφθασε καὶ ὁ ρώσος ἰατρὸς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν καὶ ἔδεξε προχειρῶς τὰς πληγὰς αὐτοῦ. ἅμα δὲ τῇ ἀνόδῳ μου (εἰς τὸ κατὰστροφμα) μὲ ἐσῆκωσαν οἱ ἀξιωματικοὶ εἰς τὰς χεῖρας καὶ μὲ περιέφερον ἐν τῷ πλοίῳ ἀναφωνοῦντες μετὰ τοῦ πληρώματος ἀκαταπαύστως οὐρρά».

Ἐπιστημονικὰ. Ὁ ἐκ Λομπαλάγκας Βούλγαρος Μλάδεν Πάντσωφ φοιτητὴς γερμανικοῦ πανεπιστημίου ὡς θέμα τῆς ἐναίσιμου αὐτοῦ διατριβῆς ἔλαβε τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 21 καὶ κυρίως τὴν στρατείαν τοῦ Α. Ὑψηλάντου· ἡ διατριβὴ ἀποτελουμένη ἐξ 70 σελίδων μαρτυρεῖ βαθεῖαν μελέτην τῶν πηγῶν εἰς τὴν ὑπὸ Βουλγάρου ἐξιστόρησιν τῆς Ἑλλήν. ἐπανάστασεως.

— Ὁ διάσημος Ἀγγλὸς καθηγητὴς Τζέβ κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς ἐν Λονδίνῳ «Ἑλληνικῆς ἐταιρίας» ἀπήγγειλε λόγον πανηγυρικὸν «περὶ τῆς προκοπῆς τῶν Ἑλλήν γραμμάτων».

Τελειοταῖα ὥρα.

— Σήμερον κυκλοφορεῖ ἐν περιορισμένοις κύκλοις φήμη κατ' ἣν προσεχῶς ἐπισκεφθήσεται τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ ἀνθηγεμὼν καὶ πρωθυπουργὸς κ. Σταμπούλωφ.

— Αὐριον διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀφικνεῖται ἐκ Κ]πόλεως ὁ σεβαστὸς ἡμῶν φίλος κ. Διαμ. Περρῆς.

— Καθ' ἣν στιγμὴν ἐκτυποῦται τὸ φύλλον ἀπάγουσιν οἱ χωροφύλακες ἐπτά κλέπτας συλληφθέντας κατὰ τὴν ἐν Παζαρτζικίῳ πανήγυριν, τοὺς αὐτοὺς ἴσως τῆς ἐπανελημμένης ἱεροσυλίας τῶν Ἑλληνικῶν ναῶν καὶ τῆς ἀποπειρας κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Καραμφύλλοβιτς.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ Ἀσκληπιοῦ καταβαλοῦσα ἀπάσας τὰς ἑαυτῆς δυνάμεις ὡμολόγησε τὴν ἰδίαν ἀτέλειαν καὶ ἐσάλπισε τὴν ὑποχώρησιν πρὸ τῆς βροτολογίᾳ ἐνὸς τῶν πιστῶν αὐτῆς θεραπόντων νόσου, ἥτις ἀκαμπτος καὶ βλοσυρὰ χωρεῖ καὶ βάλλει ἐχευεὺς καὶ βροτοκτόνα βέλη ἀπειλοῦσα τὴν πολυτίμον ζωὴν τοῦ φαρμακοποιοῦ Γεωργίου Φωκᾶ πρὸς μεγάλην λύπην καὶ ἀπόγνωσιν πιστῆς καὶ ἐναρέτου συζύγου, φιλοσπόργων τέκνων καὶ ἀπειραριθμῶν φίλων... (ὥρα 2.20 μ. μ.) ἐξέπνευσεν ὁ πολὺκλαυστος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΩΚΑΣ

Λείβοντες ἐν ἄκρᾳ συγκινήσει θαλερὸν δάκρυ ἐπὶ τῷ προώρῳ τοῦ μετασπέντος ἀδελφοῦ θανάτῳ παρακαλοῦμεν τὸν Πανάγαθον ὅπως καταπέμψῃ ἐξ ὕψους παρηγορίαν τῇ ἀπορφανισθείσῃ οἰκογενείᾳ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ὁ κύριος Χ' Πανάκος Καραδατάκης ἀπὸ τῆς 1 προσεχούς Ὀκτωβρίου ἐνοικιάζει τὸ ὑπ' ἀριθμ. 565 ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι παρὰ τὴν οἰκίαν τῶν υἱῶν Παράσχου γνωστὸν αὐτοῦ κατὰσθημα ὡς καὶ τὸ ἐκτὸς τῆς πόλεως ἀπέναντι τοῦ παραθαλασσιοῦ δημαρχιακοῦ κήπου μετὰ ἡ ἀνέυ ἐπίπλων εἰς τιμὰς μετρίας.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 6 Ἰουλίου 1891.

Τύποις Βοϊνίκωφ.